

תת"ע 10577/07 - מדינת ישראל נגד שלומי אליהו עמר שלומי אליהו עמר

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 10577-07-19 מדינת ישראל נ' שלומי אליהו עמר
תיק חיצוני: 38211212170

מספר בקשה: 2

בפני כבוד השופטת בכירה ובקה שורץ
מבקשים מדינת ישראל
נגד שלומי אליהו עמר שלומי אליהו עמר
משיבים

החלטה

בפני בקשה לבטל פסק דין שניית בהיעדר ביום 19.10.28 בגין עבירה של נהיגה,

כשרישון הרכב פג תוקף ב 17.2.18.

המאשימה מתנגדת לבקשתה.

לאחר עיון בבקשתה ובתגובה לא מצאתן ציודק לקיום דין במעמד הצדדים.

הדווח שה המבקש קיבל לידי מהוה כתוב אישום והזמנה לדין על גבי מופיע מועד הדיון אליו הזמן.

נטען בבקשתה כי מועד הדיון היה מטוושטש, ברם עיון בדווח מלמד כי תאריך הדיון היה קרייא והוא על המבקש להתייצב.

אם אכן המועד לא היה ברור מול המשטרה או מול עמדת המידע של בתי משפט.

ה המבקש בחר להתעלם מהזמן כ 7 חודשים ומטעמים השמורים עימיו לא התיצב לדין, שהוא קבוע ל 19.10.28.

אין סיבה מוצדקת לאי ההתייצבויות .

בבקשת לאהתיצב לדין ועל כן נשפט בהיעדר מכוח סעיף 240 לחס"פ (עיין: רע"פ 9142/01 سورיה איטליה נ מ"י).

סעיף 130 לחס"פ קובע את הכללים להגשת בקשה לבטל פס"ד שניית בהיעדר (עיין גם עמדת בית המשפט עליון).

עמוד 1

ברע"פ 1044/17 הרון נ' מדינת ישראל].

השיקולים הנוגעים להגשת בקשה לביטול פס"ד שניית בהיעדר והטלית שבביסיס סעיף 240 לחסד"פ, נדונו ע"י בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סורניה איטליה נ מ"י , ורע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ. סالم (25.3.18).

ה המבקש בחר להתעלם מהדוח ומהזימן ורק בחלוף כמספר חודשים ממועד הדיון הוגשה הבקשתו, לטענת המבקש זו הוגשה לאחר שנודע לו על גזר הדין במשרד הרישוי.

עוד נטען כי לבקשתו נסיבות אישיות לא פשוטות הנובעות ממעמדו המשפטי (סכוסר בינו לבן גירושתו).

נסיבותו האישיות של המבקש דוקא מחייבת אותו נקיטת פעולה זהירות כמו למשל בדיקת המועד אם אכן לא היה נהיר לו או עידכו כתובות אם עזב את הדירה בה התגורר טרם נפרד מאשתו.

לגופו של ענין טוען המבקש כי יש בידו אישור מכון רישיון המאפשר לו לנוהג ברכב לצורך תיקונים ועל כן לדידו טעה השוטר כשיחסס לו הדוח .

דא ע"ק, אישור מכון הטסטים מאפשר תנוצה לצרכי תיקונים ואלו המבקש נתפס נהוג בערב בשעה 19:13 . לא נטען ולא צורפה אסמכתא שהנסיבות המדוברת היתה לצורך תיקון .

יתר על כן , אישור מכון רישיון טסט אינו תחליף לרשיון רכב שצורך לשאת הן חותמת כשירות אך גם חותמת תשלום אגרה .

ה המבקש היה צריך להציג אישור רשות הרישוי כי רשאי היה לנוהג ברכב ביום הארץ ובשעת הארץ וכי רישיון הרכב היה בתוקף אך הוא לא המציג אישור על מצב הרישון מרשות הרישוי ליום העבירה.

מכאן, אין הגנה לגופו של ענין.

העונש שהוטל על המבקש אינו חמור ואף נוטה לקולא בשים לב לרכיב גזר דין על אף משך זמן פקיעת רישיון הרכב מ-2017, קיומן של עבירות דומות ועמדת המאשימה לעונש אשר עתרה, בין היתר, לפסילה בפועל.

אין עוויות דין .

הבקשתה נדחתת.

ניתנה היום, ה' אלול תש"פ, 25 אוגוסט 2020, בהיעדר
הצדדים.

